

HRM
Het Randstedelijk Mannenkoor
SPIJKENISSE

25 JAAR JUBILEUM
25
JAAR
JUBILEUM
25 JAAR JUBILEUM

4 september start de Jubileumreis

RANDVERSCHIJNSELEN

Jaargang 25 - nummer 6 - 26 juni 2025

Correspondentieadres: Burg.
Bolwidweg 12
3233 DM Oostvoorne
E-mailadres
Redactie
Tekstverwerking/Vormgeving
E-mail

secretariaat.hrm.2000@gmail.com
Ger Buitink en Roel Korpershoek
Ger Buitink
redactie.hrm@gmail.com

Bestuur Randstedelijk Mannenkoor

Voorzitter

Martin Ariaans
06-21884632
voorzitter.hrm.2025@gmail.com

Penningmeester

Hans van Son
06-46737049
boedha1958@gmail.com

Secretaris

Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

Comm. Activiteiten

Willem de Swart
06-30046870
deswartwillem47@gmail.com

Comm. PR

Cor Kreft
06-14274866
prcom.hrm@gmail.com

2^e Penningmeester

Cees Brobbel
0181-414279
cees.brobbel@hetnet.nl

Notulist

Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Muziekcommissie

Arjan Breukhoven
010-4211882
info@arjanbreukhoven.nl

Robert Wilschut
06-40175621
rjwilschut@gmail.com

Arie van Sintmaartensdijk
0181-626184
jacomijntje46@gmail.com

Leo Molendijk
06-29434849
l.molendijk@kpnmail.nl

Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Koormeester

1^e Koormeester
Leo van Kooij
0181-213952
l.van.kooij@outlook.com

2^e Koormeester
Jan Willem Driesprong
06-12506837
secretariaat.hrm.2000@gmail.com

3^e Koormeester
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Gastheren

1^e Tenoren
Leo Molendijk
06-29434849
l.molendijk@kpnmail.nl

2^e Tenoren
Cor Kreft
010-4383318
corkreft51@outlook.com

Baritons
Jan Modderman
06-38599471
jmodderman53@gmail.com

Bassen
Peter Spanjersberg
06-22935791
peter10021951@gmail.com

vervanger
vacant

vervanger
Cees Neuteboom
0181-620080
cetruneuteboom@outlook.com

vervanger
Ger Beikes
06-11300722
gerbeikes.hrm@gmail.com

vervanger
Peter Hoevenaars
0181-310807
pjhoevenaars@planet.nl

Diversen

Erelid: Ton Kooren, Ger Beikes en Koos Bouter

Repetities: Iedere donderdag om 19.30 uur in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse, 0181-610362

Contributie: € 23,00 per maand; over te maken per eerste van de maand op RABO bank nr.:
IBAN NL24 RABO 3160 3246 13 van Het Randstedelijk Mannenkoor te Spijkenisse.

Donateur worden? : Voor slechts € 50,00 per jaar kunt u het koor steunen. In ruil voor die steun krijgt u gratis 1x toegangkaart voor eigen concert naar keuze en 6 x per jaar het clubblad Randverschijselen. Betaling zie contributie.

Kledingbeheer: Cors Weijers, Maasboulevard 137, 3207 RL Spijkenisse Tel. 06-80131042
E-mail: cweijers@chello.nl

Kleding:
Formeel 1: rood jasje, gilet, zwart overhemd, rode vlinderstrik (nieuw), rode pochet (nieuw), zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.
Formeel 2: zwart smokingjasje,ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.
Formeel 3: crèmekleurig smokingjasje, ivoorkleurig overhemd, zwarte smokingbroek, zwarte sokken, zwarte schoenen.
Diversen : bij formeel 2 en 3 kunnen we gebruik maken van rode vlinderstrik/rode pochet (nieuw) of gestreepte vlinderstrik/pochet.

Website: www.randstedelijkmannenkoor.nl
E-mail: info@randstedelijkmannenkoor.nl

10

22

blz. 2-3
blz. 4
blz. 5-6
blz. 7
blz. 8
blz. 10-17
blz. 19-20
blz. 22-25
blz. 26-30
blz. 31-35
blz. 36-38

Colofon
Inhoudsopgave
Van de voorzitter
Van de redactie
Wie is er jarig
Het dagelijkse herdenken
Talent op straat 2025
Shanties
Column
De brugwachter
Een Kleine Wandeling met Jesus

Zo schrijf je een voorwoord over de gedachten om op vakantie te gaan en zo schrijf een voorwoord nadat je weer terug bent gekomen van die vakantie. Genoten hebben we zeker.

Lac de Roselend (1600m)

Prachtig weer, een fantastische omgeving (Alpen) in een leuk chalet. Ook de afsluiting was weer prachtig in de B&B van mijn dochter. Op het terras in de tuin bij haar hebben we een gedenkwaardige ontmoeting gehad met een Belgisch koppel. Zij hadden pas een huis gekocht in het dorp en kwamen kennis maken met onze dochter en schoonzoon. Tijdens het gesprek hoorde ik dat zij in de buurt van Ieper wonen.

Tja, dan gaat het vervolg ineens over ons komend optreden in de Menenpoort van Ieper.

Zij waren zeer onder de indruk van ons koor (ik heb een paar opnames van het HRM laten horen) en gaan 4 september zeker komen luisteren.

Dit zijn toch wel hele leuke toevalligheden die je mee kan maken.

Met ons geweldig Bevrijdingconcert nog vers in het geheugen, gaan we toch alweer vooruitkijken naar de komende optredens.

Ons traditionele zomeravondconcert in de Verbinding zit er aan te komen (donderdagavond 3 juli).

En natuurlijk kijken we reikhalzend uit naar onze reis naar België.

Dat laatste wordt ongetwijfeld een memorabele reis.

Voor de tussentijd wens ik jullie allen een fijne zomer toe en, indien van toepassing, een hele fijne vakantie.

Martin Ariaans.

De zomeravonden worden weer langer en warmer, en dat betekent dat de jaarlijkse traditie van het zomeravondconcert van Het Randstedelijk Mannenkoor in zicht is. Op donderavond 3 juli aanstaande vormt de sfeervolle zaal in De Verbinding het decor voor een bijzondere muzikale avond vol warmte, saamhorigheid en talent. Dit jaar belooft het concert extra speciaal te worden, met niet alleen het vertrouwde koor, maar ook de deelname van jonge vocale talenten die samen met het mannenkoor het publiek zullen betoveren.

Samen brengen zij een gevarieerd programma ten gehore, waarin traditionele mannenkoorzang wordt afgewisseld met frisse, jonge stemmen. Deze ontmoeting van generaties benadrukt het belang van muzikale samenwerking en het doorgeven van zangcultuur.

Naast de muzikale hoogtepunten heeft deze avond ook een bijzonder maatschappelijk tintje. De collecte tijdens het concert is bestemd voor HCHWA-D, ook bekend als de vereniging Katwijkse ziekte. Deze zeldzame, erfelijke aandoening treft families in en rond Katwijk en Scheveningen en veroorzaakt een progressieve vorm van hersenbloedingen. De vereniging zet zich in voor lotgenotencontact, voorlichting en wetenschappelijk onderzoek. Met de opbrengst van de collecte hoopt het koor een waardevolle bijdrage te leveren aan het werk van deze organisatie.

Het zomeravondconcert is toegankelijk voor jong en oud, muzikliefhebbers uit de regio en daarbuiten. Dus mannen geef het door aan familie, vrienden en kennissen, zodat de zaal weer tot de nok gevuld is.

Daarmee wordt het seizoen 2024-2025 traditioneel afgesloten met een hapje en een drankje.

De redactie wenst jullie een fijne vakantieperiode en hoopt iedereen weer in September te zien na de Jubileumreis naar België.

Op:	woordt:	jaar:
5 juli	Izak Bree	71
5 juli	Cees Neuteboom	78
7 juli	Bram Pietjouw	78
12 juli	Cor Kreft	75
22 juli	Jos Soeteman	77
26 juli	Ger Beikes	79
1 aug	Gerard van Doodewaard	78
4 aug	Jeroen de Jong	66
9 aug	Heerco Steen	83
20 aug	Ad de Graaf	73
26 aug	Jan Modderman	73
27 aug	Daan IJselendoorn	86
3 sep	Ton de Koning	80
3 sep	Kees Wagener	74
5 sep	Wim Jansen	78
16 sep	Koos Bouter	79
2 okt	Ben Cornelissen	84

Allemaal van harte gefeliciteerd en een fijne verjaardag toegewenst.

Het dagelijkse herdenken

Het erbetoon aan de gesneuvelden

De Last Post, traditioneel het definitieve vaarwel aan de gesneuvelden, wordt gespeeld door de klaroeners van de Last Post Association ter ere van de soldaten van het voormalige Britse Rijk en haar geallieerden die

sneuvelden in de Ieper Salient gedurende de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). De Last Post Association wil dit dagelijks erbetoon eeuwig in stand houden.

Op donderdagavond 4 september a.s. om 20.00 uur zullen wij als Het Randstedelijk Mannenkoor deelnemen aan deze ceremonie. Dit als onderdeel van onze jubileumreis naar Brugge en Gent. Tijdens de voorbereiding van deze reis is gesproken om te bezien of deelname aan deze ceremonie mogelijk is. Een aanvraag is gedaan, en in de maand november 2023 hebben wij van de Last Post Association bericht gekregen met de definitieve bevestiging van deelname. Tijdens de voorreis die wij als jubileumcommissie in april 2024 hebben gedaan, om alle locaties te gaan bezoeken die op het programma staan, hebben wij ook de Last Post

Ceremonie bijgewoond, en dat was heel erg indrukwekkend. Ik wil een stukje geschiedenis met jullie delen over de Menenpoort en zijn historie.

De **Menenpoort** is een herdenkingsmonument in de Belgische stad Ieper. De stadspoort op de weg naar Menen werd in 1927 door de Britten gebouwd aan de oostzijde van de stad als memoriaal voor de Britse soldaten die in de Eerste Wereldoorlog sneuvelden en niet meer geïdentificeerd of teruggevonden werden.

54.594 namen van vermisten zijn momenteel aangebracht op de binnenzijde. (bij renovaties werden 302 namen van inmiddels gevonden soldaten verwijderd)

De Commonwealth War Graves Commission is eigenaar en beheerder van dit **Ypres (Menin Gate) Memorial**. De site staat sinds 2023 op de Unesco-Werelderfgoedlijst als onderdeel van inschrijving Begraafplaatsen en herdenkingsites van de Eerste Wereldoorlog (Westelijk Front). Elke avond wordt onder de Menenpoort de Last Post geblazen om dankbaarheid te betuigen aan de geallieerden die in de oorlog sneuvelden om de vrede en de onafhankelijkheid van België te herstellen.

Monument

De poort werd ontworpen door Reginald Blomfield en heeft de vorm van een Romeinse triomfboog. Aan de binnenkant werden op panelen in portlandsteen de namen gebeiteld van 54.896 vermiste soldaten, onderofficieren en officieren van het Britse Gemenebest. Wanneer alsnog identificatie plaatsvindt door het vinden van een lichaam of van historisch bewijs, wordt die naam weggehaald.

Omdat er te weinig plaats bleek te zijn om alle vermisten te vermelden werden degenen die na 16 augustus 1917 sneuvelden vermeld op het *Tyne Cot Memorial*. Als scheidingsdatum tussen deze twee groepen werd de nacht van de Slag bij Langemark genomen. Vermisten van Nieuw-Zeeland en Newfoundland staan op aparte herdenkingsmonumenten. De stoffelijke overschotten van deze soldaten hebben geen bekend graf en liggen ofwel ergens verloren in de Ieperse velden, ofwel op een

oorlogskerkhof rond Ieper met als vermelding op de grafsteen *Known Unto God* (alleen gekend bij God).

Last Post

Iedere avond, klokslag acht uur, wordt de Last Post geblazen. De vrijwillige Ceremonial Assistants van de Last Post Association zorgen er elke avond voor dat alles netjes en correct verloopt. Zowel voor, tijdens als na de ceremonie. Zo zorgen zij ervoor dat het verkeer wordt stilgelegd rond 19u30 zodat de herdenkingsceremonie kan plaatsvinden. De klaroenblazers zijn vrijwilligers die deel uitmaken van het lokale brandweerkorps. Deze groep klaroenblazers speelt o.a. de *Last Post*. Ook wordt de exhortation uit het gedicht *For the Fallen* van Robert Binyon wordt voorgelezen. Elke ceremonie eindigt met het blazen van de Reveille door de klaroenblazers.

De ceremonie werd voor de eerste keer gehouden op 2 juli 1928. Toen ze door de nazibezetting vanaf 20 mei 1940 niet meer kon plaatsvinden, werd ze voortgezet op het militaire begraafplaats Brookwood Cemetery in het Engelse Surrey. Op 6 september 1944, terwijl de gevechten voor de volledige bevrijding van Ieper nog aan de gang waren, werd de Last Post alweer hervat. Ook tijdens de coronalockdowns bleef de traditie in stand. Vanwege bouwwerkzaamheden werd de Last Post gedurende een periode in 2023-2024 uitgevoerd op de brug voor de poort in plaats van onder de poort.

Voorgeschiedenis

De Menenpoort staat op de plaats waar er eeuwenlang reeds een ander exemplaar stond en die verscheidene namen droeg. Aanvankelijk heette ze de Hangwaertpoort om nadien te worden verbasterd tot Antwerpenpoort. Bij de aanleg van de vesten door de Sébastien Le Prestre de Vauban in de 17de eeuw werd de poort verbouwd in de Dorische stijl. Tijdens de Franse tijd noemde men ze de Napoleonpoort om vanaf 1815 als Menenpoort vernoemd te worden. In 1862 werd ze gesloopt en was de toegang tot de Meensestraat niet meer dan een opening van dertien meter in de vesten. De rijweg werd geflankeerd door twee stenen leeuwen, die tot 1848 bij de ingang van de Lakenhalle hadden gestaan. Deze eeuwenoude leeuwen werden in 1936 door de stad Ieper geschonken aan het Australian War Memorial in Canberra. Daar sieren ze na restauratie de hoofdingang van het museum.

Geschiedenis

De Menenpoort werd op 24 juli 1927 ingehuldigd door veldmaarschalk Herbert Plumer. Van de 54.896 namen die het monument toen droeg, waren er 97 jaar later 317 verwijderd dankzij identificatie. Op 2 juli 1928 begonnen lokale vrijwilligers van de Last Post Association met een dagelijks herdenkingsritueel.

Op 12 juli 2007 werd de tachtigste verjaardag van de bouw van de Menenpoort herdacht. De plechtigheid werd bijgewoond door de Britse koningin Elizabeth II en de Belgische koningin Paola. Voor de gelegenheid kreeg de Menenpoort grondig onderhoud en een volledig nieuwe verlichting. Daaropvolgend was er een plechtigheid op Tyne Cot Cemetery in Passendale voor de negentigste verjaardag van de Derde Slag om Ieper.

Tyne Cot

Andere grote plechtigheden werden gehouden in 2014 om te gedenken dat honderd jaar eerder de Eerste Wereldoorlog was uitgebroken. Op 26 juni woonden de EU-leiders de Last Post bij. Op 28 oktober was de grote herdenking in aanwezigheid van koning Filip en tal van internationale prominenten.

De Menenpoort is sedert 14 september 2009 opgenomen in de Inventaris van het Bouwkundig Erfgoed, en staat sinds 2023 op de Unesco-Werelderfgoedlijst als onderdeel van inschrijving Begraafplaatsen en herdenkingssites van de Eerste Wereldoorlog (Westelijk Front).

Het dagelijks herdenken

Is gestart op 2 juli 1928, elke dag om 20.00 uur en er zijn al in totaal 33620 plechtigheden geweest en dat gespeeld 365 dagen per jaar

HRM zingt “In Flanders Fields”

Tijdens de ceremonie zingt HRM het nummer “**In Flanders Fields**”, en dat is een oorlogsgedicht geschreven tijdens de Eerste Wereldoorlog door de Canadese militaire arts en dichter John McCrae. De definitieve versie verscheen op 8 december 1915 in het weekblad *Punch*. Het beeld van klapprozen in Vlaamse velden uit het gedicht ligt aan de basis van de remembrance poppy als eerbewijs aan de gevallen van het Brits Gemenebest.

Naast de afbeelding van dichter John McCrae staat het oorlogsgedicht en de Nederlandse vertaling staat eronder,

In Flanders Fields

In Flanders fields the poppies blow
Between the crosses, row on row,
That mark our place; and in the sky
The larks, still bravely singing, fly
Scarce heard amid the guns below.

We are the Dead. Short days ago
We lived, felt dawn, saw sunset glow,
Loved and were loved, and now we lie
In Flanders fields.

Take up our quarrel with the foe:
To you from failing hands we throw
The torch; be yours to hold it high.
If ye break faith with us who die
We shall not sleep, though poppies grow
In Flanders fields.

In 't Vlaamse land

De klaproos op het Vlaamse land
Bloeit tussen rijen kruisen van
Soldatengraven; een geluid
Klinkt dapper boven 't schieten uit
Een leeuwerik houdt zingend stand

Wij, doden, leefden nog onlangs
We hadden lief, genoten van
Zonsopgang, warmte op de huid
In 't Vlaamse land

Bied onze vijand tegenstand
Faal niet, houd hoog de toorts die brandt
Wij rusten bij de klaproos uit
Als gij getrouw de rijen sluit
Bij het symbool van onze band
In 't Vlaamse land

Dit was het verhaal over de Menenpoort en haar indrukwekkende geschiedenis.

In de volgende editie van de Randverschijnselen zal ik weer een schip gaan beschrijven van de Holland Amerika Lijn. En het zal dan gaan over de Statendam III.

Ik wens eenieder veel leesplezier.

Cor Kreft.

Talent op Straat 2025:

Creativiteit laat zich niet weg regenen

Op zaterdag 24 mei 2025 veranderde het centrum van Spijkenisse opnieuw in een bruisend podium voor Talent op Straat. Ondanks de gestaag vallende regen lieten lokale artiesten zich niet uit het veld slaan.

Vanwege het weer werden een aantal optredens naar binnen verplaatst, waaronder naar het ABC-complex en De Kopspijker. Sommige activiteiten, zoals het fietsen op de pumptrack en het tennis en voetbal, gingen helaas niet door.

Het programma op het Uitplein liep van 12.00 tot 16.20 uur en omvatte optredens van onder andere Het Randstedelijk Mannenkoor, Shantylkoor Albatros, Popkoor Singing Beat en het Centrum voor de Kunsten. De dag werd geopend door wethouder J. Postma.

Maar met een tentdak boven ons hoofd en matige belangstelling vanwege de regen begonnen de mannen met het Halleluja van Leonard Cohen. Hiermee werd de toon gezet voor nog een 4-tal liederen welke de aanwezige toehoorders enthousiast deed meezingen, al was het maar om er warm van te worden. Met het afsluitende lied 'You never walk alone' werd snel de droogte opgezocht.

Ondanks de weersomstandigheden bleef de sfeer positief en werd het evenement goed bezocht. De organisatie en deelnemers toonden flexibiliteit en doorzettingsvermogen, wat bijdroeg aan een geslaagde dag vol creativiteit en entertainment.

Ger Buitink.

Shanties

(een andere tak van de zangsport)

Shanties zingen is al tientallen jaren zeer populair, de shantykoren schieten als paddenstoelen uit de grond. In Nederland zijn er zo'n 400 met in totaal 15000 zangers. Zij zijn aangesloten bij het overkoepelend orgaan "Shanty Nederland" en zijn sinds juli 2018 bijgeschreven op de immateriële erfgoed lijst.

Toch heb ik enige moeite met deze wildgroei, omdat de meeste zg. shantykoren weinig of geen shanties zingen, maar de meer populaire zeemansliedjes. Aan de ene kant begrijpelijk, maar aan de andere kant dreigt er een stukje historie te verdwijnen. Op de talloze shanty festivals is het vrolijk vertoeven, waar als zeeman verklede zangers populaire zeemansliedjes zingen, maar veelal niet weten waarover zij zingen.

Wat zijn Shanties.

Een shanty is een werklied uit de tijd van de grote zeilvaart en wel om de zware arbeid aan boord te coördineren en te verlichten. Zij werden gezongen bij het hijsen van de zeilen, bij het aan boord brengen van de ballast, bij de pompen of bij het aan boord hijsen van de ankers. Dus haalliedjes, pompliedjes, ballastliedjes enz. De liederen werden voorgezongen door een zgn. Shantymaan waarna de bemanning inhaakte op het refrein. Zo werd er een bepaalde cadans verkregen bij het werk. De Shantymaan was dus een belangrijk persoon, de teksten werden vaak ter plekke verzonden en hoe pikanter of gevatser zijn teksten waren hoe meer waardering hij verkreeg van de bemanning.

Daarnaast werd er ook gezongen in de schaarse vrije tijd, de zgn. seasons. Dit gebeurde b.v. als het schip lag te drijven bij windstilte. Er werd dan gezongen op het voorschip bij de grote bolders en daarom ook wel forbitters genoemd. Dit waren veelal melancholieke liederen (ballades) met als thema heimwee naar de vrouwen thuis, het harde leven aan boord, het slecht onderhouden schip of het vertier in de volgende haven. Shanties komen voor in vele talen. Bij het Shantychor "Die Maeze Sanghers" waar ik 28 jaar lid van ben geweest, zongen we b.v. in het Engels, Spaans, Zweeds, Duits, Frans, Russisch en uiteraard in het Nederlands.

Geschiedenis.

De eerste teksten van shanties die bewaard zijn gebleven stammen uit de 15e eeuw, de tijd van Hendrik de Zesde. Er is een manuscript bewaard gebleven van waarschijnlijk de oudste shanty die werd gezongen op een schip met pelgrims die onderweg waren van Engeland naar het graf van de Heilige Jacobus in Santiago de Compostella. De schaalvergroting van de schepen zorgden er voor dat de shanties steeds belangrijker werden bij het werk. Zeker in de 19e eeuw werden er voor die tijd gigantisch grote schepen gebouwd die met minder bemanning naar zee werden gestuurd. Ook toen werd er al bezuinigd!

Klipperschepen

De zg. theeclippers waren schepen met voor die tijd enorme afmetingen.

De clipper Cutty Sark (bouwjaar 1869) mat LxBxH = 84,5 m x 11 m, x 47 m. Zij (een schip is vrouwelijk!) had 17 km aan tuigage en een zeiloppervlak van 3000 m². Met 28 man aan bemanning moest zo'n gigant ook onder de zwaarste weersomstandigheden onder controle worden gehouden.

Daarbij durfde de ene kapitein langer te wachten met het reven van de zeilen dan de ander. Soms met fatale gevolgen. Het waren de tijden van de houten schepen met stalen mannen, daarna kwam de tijd van de stalen schepen met de houten mannen.

Gelukkig behoorde ik tot die laatste categorie.

Paul Slikkerveer.

Voor de laatste editie van dit seizoen was er jammer genoeg niet voldoende kopij om Randverschijnselen vol te krijgen. Dan leun je even achterover in je bureaustoel en met gesloten ogen luister je even naar de muziek die op dat moment speelde. Veel oude nummers kwamen voorbij en dan denk je automatisch wanneer kwam dat nummer ook weer uit. Gelijk even zoeken want ik zit toch achter mijn PC en met Google kom je een heel eind. Oh? Is dat al zo oud, leuk om te weten en dan ga je natuurlijk even verder zoeken en dan lees je veel over die tijd van toen, de periode dat ik opkwam voor mijn militaire dienstplicht

Het begin

Tijd voor Teenagers was een radioprogramma dat vanaf 1959 werd gepresenteerd door Herman Stok. In dat programma werd –eerst maandelijks, later wekelijks– een top 5 uitgezonden, maar die werd

samengesteld door leerlingen van een middelbare school en had dus weinig van doen met de feitelijke platenverkopten.

Tegen het einde van 1963 besloten Stok en producer Co de Kloet om dat anders aan te gaan pakken. Platenzaken in het hele land werden opgebeld om hun bestverkopende singles door te geven. Daarvan maakte Tijd voor Teenagers een top 10. Het radioprogramma en de bijbehorende top 10 waren heel populair onder jongeren. De hitlijst werd vanaf 4 januari 1964 ook afgedrukt in de VARAgids.

De eerste top 10

De allereerste vaste wekelijkse hitparade van Nederland zag er op 30 november 1963 als volgt uit:

- 1 Trini Lopez: 'If I had a hammer'**
- 2 Gert Timmerman: 'Nimm deine weisse Gitarre'**
- 3 Willeke Alberti: 'Spiegelbeeld'**
- 4 Johnny Hallyday: 'Tes tendres années'**
- 5 Gert Timmerman: 'ik heb eerbied voor jouw grijze haren'**
- 6 Fats Domino: 'Red sails in the sunset'**
- 7 Cliff Richard: 'Maria no más'**
- 8 Elvis Presley: 'Bossa nova baby'**
- 9 Françoise Hardy: 'Tous les garçons et les filles'**
- 10 Trini Lopez: 'La bamba'**

Het is een mooi international lijstje, die allereerste Mega Top 10. Maar liefst vijf talen hoor je langskomen: het Engels (op 1, 6 en 8), Nederlands (op 3 en 5), Duits (op 2), Frans (op 4 en 9) en Spaans (op 7 en 10). Ook komen we vier nationaliteiten tegen. We horen drie Amerikanen (op 1, 6, 8 en 10), twee Nederlanders (op 1, 3 en 5), twee Fransen (op 4 en 9) en een Engelsman (op 7). Ook opvallend: maar liefst negen van de tien nummers zijn coverversies. Slechts één plaat kun je in deze top 10 horen in zijn originele uitvoering, de rest is al jaren ouder. Welke denk je dat dat is?

De eerste nr. 1-hit

'If I had a hammer' staat in de eerste Tijd voor Teenagers top 10 bovenaan, maar het nummer dateert al van 1949. De twee

componisten, Pete Seeger en Lee Hays, zongen het voor het eerst als een strijdlid tijdens een bijeenkomst van de Communistische Partij van de Verenigde Staten. Pas in 1962 werd het voor het eerst een hit, in een versie van Peter, Paul & Mary. Nog een jaar later bereikte Trini Lopez er de top 3 mee in Amerika en werd hij de eerste nummer één-artiest in ons land.

De nummer twee, 'Nimm deine weisse Gitarre' van Gert Timmerman, was een vertaling uit het Spaans; het heet eigenlijk 'Quiereme mucho'. Dat nummer werd al voor het eerst op de plaat gezet in 1911(!) door de Cubaanse tenor Mariano Melandez. De Spaanse versie leverde bij ons een #1-hit op voor Julio Iglesias in 1979. Vijf jaar daarna werd het ook nog eens in het Nederlands een hit, voor Koos Alberts, als 'Gisteren heeft zij mij verlaten'; het is een hit in drie talen dus!

Twee vertalingen

De nummers 3 en 4 van de Tijd voor Teenagers top 10 zijn twee covers van hetzelfde origineel. In 1961 nam de Amerikaanse countryzanger George Jones het nummer 'The tender years' op. Hij bereikte er de top mee van de Amerikaanse country-hitlijst, maar bleef in de Billboard Hot 100 steken op plaats 76. Een Franse vertaling bezorgde Johnny Hallyday zijn eerste hit in Nederland met 'Tes tendres années'. Een maand later scoorde ook tieneridool Willeke Alberti er een hit mee, maar nu in het Nederlands, als 'Spiegelbeeld'. Johnny Hallyday zal in januari 1964 de tweede artiest met een Nederlandse #1-hit gaan worden, maar dan met de opvolger hiervan, 'Pour moi la vie va commencer'. Hij wordt een maandje later weer verdreven door een bandje uit Liverpool...

Grijze haren en rode zeilen

Op plaats 5 komen we voor de tweede keer Gert Timmerman tegen in de Tijd voor Teenagers top 10. Naast een Duitstalige heeft hij ook een Nederlandstalige hit, met 'Ik heb eerbied voor jouw grijze haren'. Dat nummer werd in 1959 door de Belg Bobbejaan Schoepen geschreven; het leverde hem een #1-hit op in Vlaanderen. Bobbejaan Schoepen is later de oprichter en naamgever van pretpark Bobbejaanland. Gert Timmerman verkoopt er begin jaren '60 het

tegenwoordig onwaarschijnlijke aantal van 350.000 exemplaren van. In de jaren '70 verschijnen er ook Duitse coverversies, die zelfs 3 miljoen keer verkopen; Bobbejaan Schoepen heeft niets te klagen dus.

Fats Domino staat op 6 met 'Red sails in the sunset'. Fats is dan al een jaar of tien erg populair in Nederland en heeft er in 1963 al twintig hits opzitten. 'Red sails in the sunset' leent hij uit Ierland, want daar is het nummer geschreven. Al in 1935 is het voor het eerst gezongen, en wel door Lew Stone, in de musical Provincetown Follies.

Cliff en Elvis

Op 7 vinden we een Spaanstalig uitstapje van Cliff Richard. Cliff heeft er eind 1963 al vijf nummer één-hits opzitten in Nederland met nummers als 'Living doll', 'The young ones' en 'Lucky lips'. Met 'Maria no más' wil hij de Spaanse markt bedienen, maar het nummer komt oorspronkelijk uit het Portugees. In 1959 wordt het gecomponeerd als 'Maria ninguem' en voor het eerst op de plaat gezet door João Gilberto.

Elvis Presley mag uiteraard niet ontbreken in de allereerste voorloper van de Mega Top 50. Ook Elvis heeft bij ons al vijf tophits achter z'n kiezen, wanneer hij met 'Bossa nova baby' z'n eerste hit in de Mega-voorloper scoort. Het nummer is geschreven door het beroemde componistenduo Leiber & Stoller en maakt deel uit van de soundtrack van de Elvis-film Fun in Acapulco. Het origineel is echter niet van Elvis zelf, maar is al een jaar eerder opgenomen door de verder totaal onbekend gebleven Tippie & the Clovers.

Frans en Spaans

En dan op 9: de enige artiest die een nummer in originele versie in de top 10 weet te krijgen. Françoise Hardy neemt 'Tous les garçons et les filles' al op in 1962. In Frankrijk wordt het dat jaar voor het eerst op tv uitgezonden tijdens de pauze van een verkiezingsprogramma. Het nummer wordt een doorslaand succes en verkoopt in Frankrijk alleen al 700.000 keer. Een jaar later slaat 'Tous les garçons et les

filles' ook bij ons aan. In de allereerste Tijd voor Teenagers top 10 staat het op 9, maar een week later zal het naar plaats 4 klimmen.

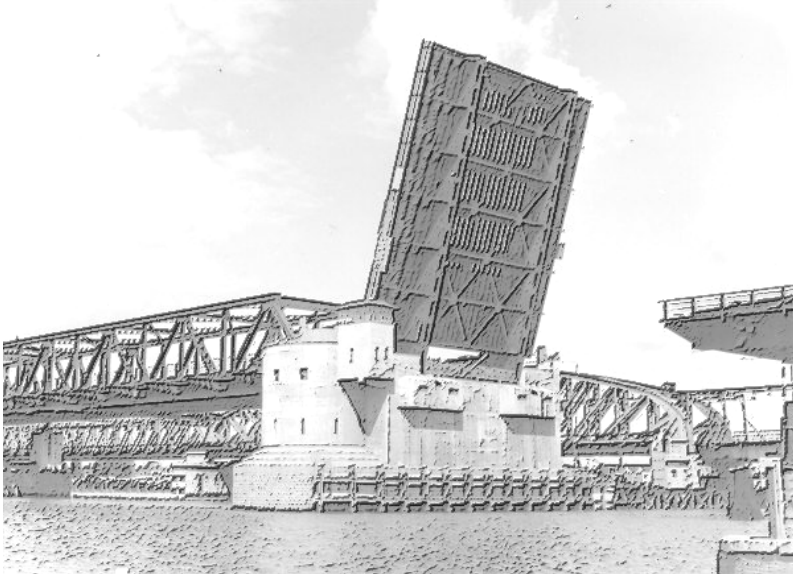
De top 10 wordt afgesloten zoals hij was begonnen: met Trini Lopez. 'La bamba' is zijn tweede hit in de Tijd voor Teenagers top 10. Van de tien platen uit die allereerste lijst is dit nummer het bekendst gebleven. Het is bovendien de oudste melodie van het tiental: de compositie is al rond 1550(!) geschreven door Antonio Valente in het Italiaanse Napels als de 'Gaillarde'. Daarna is het nummer met de Spanjaarden de Atlantische Oceaan overgestoken naar Mexico. In de streek Veracruz groeide het daar uit tot een bruiloftslied. De eerste opname als 'La bamba' stamt uit 1938 en is van Alvaro Hernandez Ortiz. Ritchie Valens is in 1958 de eerste die er een wereldhit mee scoort, in een rock 'n' roll-uitvoering. En wij kennen in onze tijd natuurlijk de versie door los Lobos uit 1987 nog wel.

Van toen naar nu

De Tijd voor Teenagers top 10 wordt vanaf 30 november 1963 wekelijks samengesteld door de VARA. Op 5 februari 1966 stapt de omroep echter over op de bovenste helft van de Parool Top 20, een lijst die al loopt sinds 30 oktober 1965. Ook die Parool Top 20 is een geesteskind van presentator Herman Stok trouwens, want Stok is eindredacteur van de tienerpagina van de krant Het Parool, waarin de top 20 wordt afgedrukt. De Parool Top 20 loopt op zijn beurt weer tot oktober 1969, waarna de krant in plaats van een eigen lijst voortaan de bovenste twintig van de Nationale Hitparade top 30 gaat afdrukken. En die Nationale Hitparade is in de loop der jaren geëvolueerd tot de Mega Top 50. Zie hier 49 jaar muziekgeschiedenis in een notendop!

Bron: internet

De brugwachter

Nachten als deze ging hij zonder twijfel verschrikkelijk missen, hij voelde zich gelukkig maar ook neerslachtig. Ogenscheinlijk vormde dat een tegenstelling, toch voelde Fred het zo. Gelukkig omdat hij in deze zomernacht het werk kon doen waar hij zo van hield, neerslachtig omdat hij over drie maanden met pensioen moest.

Het Kanaal had altijd al een rol gespeeld in het leven van Fred. Zijn geboortehuis had er naast gestaan, in zijn jeugd had hij er 's zomers gezwommen en in de winter op geschaatst. Slechts tijdens zijn studie aan de Zeevaartschool in Vlissingen was hij een paar jaar van Het Kanaal gescheiden geweest. Uiteindelijk had hij niet meer dan een half jaar gevaren; het leven op zee beviel hem niet. Hij realiseerde zich dat hij ►

weliswaar van water hield, maar niet van de zee. Niet veel later overleed de oude brugwachter en kreeg Fred de kans om diens baan over te nemen. Hij had er geen seconde over hoeven na te denken. Inmiddels was hij al meer dan veertig jaar brugwachter en genoot hij met volle teugen van zijn werk.

“Mag dat stuk metaal dat jij een brug noemt even open?”

Schipper Johan Kieboom van de Anna Maria, wist Fred. De Anna Maria was een tankschip dat in de continuevaart zat tussen de havens van Rotterdam en Antwerpen. Omdat het schip dag en nacht in de vaart was waren er meerdere kapiteins aan boord, maar dit was absoluut de eigenaar van de Anna Maria, schipper Kieboom. Niemand anders aan boord van dat schip hanteerde een zo'n bloemrijk taalgebruik. Fred kende hem al jaren, hoewel hun contact zich beperkte tot korte gesprekjes over de marifoon en een zwaaiende groet, voelde Fred een zekere mate van vriendschap en bewondering voor Kieboom. Het leven van een schipper was immers zwaar en zat vol met onzekerheden. Was er voldoende lading beschikbaar en welke prijzen werden er betaald? De marges waren tegenwoordig laag en de vaste lasten van een schipper bleven maar stijgen. Toch had Fred schipper Kieboom nog nooit op een slecht humeur kunnen betrappen.

Gewoontegetrouw had Kieboom zich zeer tijdig over de marifoon gemeld zodat Fred alle tijd had om de brug te openen en er dus ook nog tijd over bleef om onderling een praatje te maken.

“Houdt de vaart er maar in,” antwoordde Fred. “Ik gooi de brug direct open.”

“Graag, ik loop wat achter op mijn schema. Bij de sluizen werd ik opgehouden door de Albertus.”

Van schipper Harkema, dacht Fred.

Vijf jaar geleden was de complete brug gerenoveerd, het openen en sluiten van de brug ging daarna automatisch. Fred was daar niet gelukkig mee geweest, in zijn ogen ging de romantiek van het beroep daarmee verloren. Gelukkig had één van de monteurs hem laten zien hoe het systeem ook handmatig bediend kon worden. Het automatische systeem had hij daarna nooit meer gebruikt.

LSBG, mompelde Fred in zichzelf. Lichten, Slagboom, Brug en Groen. Het was een soort mantra voor hem geworden. Eerst de waarschuwingslichten voor het autoverkeer laten branden zodat men wist dat de brug open zou gaan. Na ongeveer twintig seconden liet Fred de slagbomen zakken om vervolgens de brug te openen. Tot slot gaf hij groen licht aan het scheepvaartverkeer. Hoe vaak had hij deze handelingen al verricht? ►

Duizenden, tienduizenden keren? Hij wist het niet, maar hij wist wél dat het binnenkort afgelopen zou zijn. Met pensioen moest hij. Persoonlijk vond hij het woord afgedankt passender klinken.

Statig gleed de Anna Maria onder de geopende brug door, Fred zwaaide naar schipper Kieboom.

“Bedankt Fred,” klonk het door de marifoon. Vanuit de stuurhut van de Anna Maria werd gezwaaid. Gewoontegetrouw stak Fred zijn duim op. Hierna zette hij het licht voor de scheepvaart op rood en liet de brug zakken. Op het moment dat het brugdek weer op zijn plaats lag opende hij de slagbomen zodat het verkeer weer vrij baan had.

Fred had in principe aan niemand een hekel, schipper Harkema vormde echter een uitzondering op de regel. De man was uiterst stug en behandelde Fred alsof die zijn ondergeschikte was. Ondanks dat had Fred Harkema altijd correct behandeld. Nu zijn pensionering naderde meende Fred dat hij Harkema die houding wel eens betaald kon zetten. Het plan daarvoor was al snel bedacht.

“Hier de Albertus, wilt u de brug openen?”

Geen groet, geen beleefdheid, helemaal niets, zo concludeerde Fred.

In de verte kon Fred de Albertus al zien naderen, Harkema was altijd laat met zijn oproepen.

“Negatief, Albertus, negatief.”

Fred wachtte enige seconden. De Albertus naderde gestaag.

“Het is momenteel onmogelijk de brug te openen, er staat een auto met pech op de vluchtstrook waardoor de slagbomen niet dicht kunnen.”

Inwendig genoot Fred van zijn leugen, er stond natuurlijk geen auto met pech op de vluchtstrook. Mocht Harkema ooit bij de provincie gaan klagen, dan kon Fred altijd nog zeggen dat de betreffende auto na een paar minuten was doorgereden.

Inmiddels was de Albertus de brug tot op ongeveer één kilometer genaderd. Fred wist dat Harkema voldoende tijd had om zijn boot stil te leggen, maar daar kwam wel het één en ander bij kijken. De Albertus was een containerschip van aanzienlijk tonnage, een dergelijk schip lag niet binnen een paar seconden stil. Fred schatte dat Harkema zeker vijfhonderd meter nodig zou hebben om de vaart uit zijn schip te halen. Vervolgens moest hij langzaam naar de brug varen. Als de brug dan nog niet open ging zou Harkema vlak vóór de brug moeten aanleggen. Zover wilde Fred het niet laten komen.

Harkema liet niets van zich horen. Zonder twijfel was hij druk bezig in de stuurhut. ►

“Albertus, heeft u begrepen dat ik de brug niet direct kan openen?” Fred genoot met volle teugen van zijn kleine wraakoefening. De kans was groot dat schipper Harkema zijn leugentje doorzag, vanaf het water kon hij echter onmogelijk zien of een auto inderdaad de slagbomen van de brug versperden. “Albertus heeft het begrepen.”

Fred meende een behoorlijke dosis venijn door de marifoon te horen. In de minuten die volgden zag Fred dat schipper Harkema veel moeite moest doen om op tijd de vaart uit zijn schip te halen. Door zijn verrekijker zag Fred grote witte golven aan de achterkant van de Albertus verschijnen; Harkema liet de schroef hard achteruit slaan hetgeen de besturing van het schip bemoeilijkte.

“Zijn er al vorderingen met die auto?”

Wederom geen vriendelijke woorden vanaf de Albertus.

“De motorkap staat inmiddels open, ik denk dat het nog wel even kan duren. Hopelijk is de ANWB gewaarschuwd.”

Fred dacht dat er inmiddels wel stoom uit de oren van schipper Harkema zou komen. Toen Harkema aanstalten maakte zijn schip aan te meren, vond Fred dat de grap lang genoeg had geduurd. Harkema boos maken was een leuk spelletje, maar het moest natuurlijk niet uit de hand lopen.

“Doorvaart is over 2 minuten weer mogelijk,” was het enige dat hij zei.

Vervolgens zegde hij, in gedachte, zijn mantra weer op: LSBG. Eerst de waarschuwingslichten voor het verkeer op rood, slagbomen laten zakken, brug openen en vervolgens het licht voor de scheepvaart op groen. Vanuit zijn brugwachtershuisje zag Fred schipper Harkema worstelen met de besturing van zijn schip, hij had de vaargeul inmiddels verlaten en moest nu in een schuine hoek de brug naderen; een lastige manoeuvre.

Harkema bleek echter een kundig schipper, hij wist zijn containerschip weer precies in de vaargeul te manoeuvreren. De zwaaiende groet van Fred werd door Harkema niet beantwoord. Misschien gaat hij mijn opvolger fatsoenlijker behandelen, dacht Fred. Met veel plezier keek Fred de Albertus na, zelden had hij zo'n plezier gehad. Hij was er inmiddels van overtuigd geraakt dat schipper Harkema zijn leugentje had doorzien, maar wat dan nog? Als Harkema ging klagen, dan was Fred allang met pensioen. Zo had die stomme pensionering toch nog zijn goede kanten! De brug moest nog gesloten worden.

LSBG klonk het in zijn hoofd. Onbewust verrichte Fred de handelingen die hij al tientallen jaren achter elkaar had verricht. De waarschuwingslichten voor het verkeer doofden en de slagbomen openden zich.

In de verte zag Fred de lichten van een auto naderen, pas toen realiseerde hij zich wat hij gedaan had. De verkeerde volgorde!!! De burg stond nog open!!! Wanhopig vroeg hij zich af hoe dit had kunnen gebeuren, hij was nog nooit de fout ingegaan. Kwam het door de streek die hij Harkema had geleverd? Had hij zich daardoor laten afleiden? ►

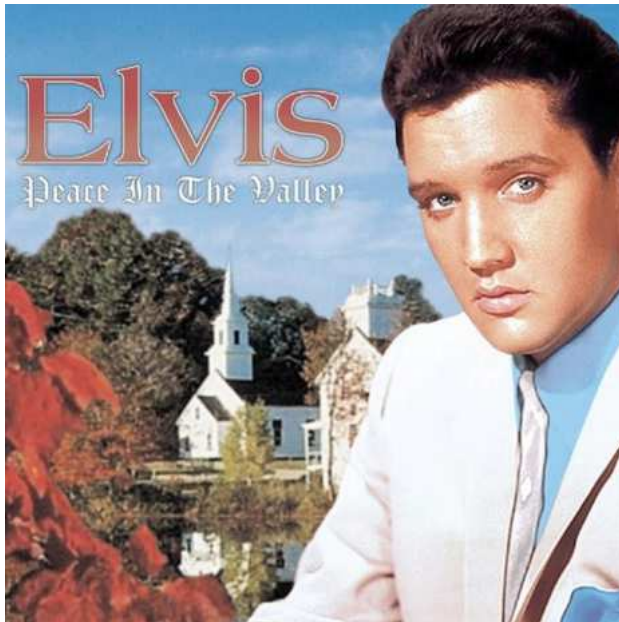
Als een konijn dat verlamd in de lamp van de jager kijkt en blijft zitten, zo keek Fred naar de koplampen van de naderende auto. Direct beseftte hij dat de automobilist geen schijn van kans had. De brug was een zogenaamde basculebrug, een brug die aan één kant open gaat. Deze auto kwam van de andere kant dan waar het brugdek scharnierde, zodoende keek de bestuurder tegen de donkere onderkant van het brugdek aan. Nu de waarschuwingslichten uit waren kon de automobilist onmogelijk zien dat de brug nog open stond.

Fred zat als versteend in zijn brugwachtershuisje, de angst voor wat onvermijdelijk ging komen belemmerde zijn reactie; hij deed niets en keek slechts toe.

Binnen luttele seconden was de auto de brug genaderd. Blijkbaar had de bestuurder pas op het laatste moment gezien dat de brug nog open stond want de auto remde hard, raakte de linker vangrail en caramboleerde daardoor rechts van de brug naar het donkere water. De val van de auto leek naar Fred's gevoel eeuwen te duren. Onwillekeurig sloeg hij een aantal gegevens in zijn hoofd op: het was een kleine auto, kleur rood en er zat een jonge vrouw in. Fred had het gevoel dat de vrouw hem tijdens de val verwijtend aankeek.

Hierna raakte de auto het water, binnen een paar tellen verdween die geheel onder wateroppervlak. Eerst zag hij de koplampen van de auto nog branden, maar al snel waren ook die niet meer zichtbaar. Van de vrouw was geen spoor te bekennen. Fred trilde over zijn hele lichaam. Na verloop van tijd begon zijn verlamde brein weer te functioneren. Snel sloot hij de brug en zette hij de lichten voor de scheepvaart weer op rood. Het wateroppervlak bleef vlak, de jonge vrouw was verdronken, daarvan was Fred overtuigd. Wat moest hij doen? Alarm slaan was zijn eerste gedachte, maar daar was de vrouw niet meer bij gebaat. Hijzelf trouwens ook niet, hij had bewust de brug handmatig bediend, iets dat eigenlijk verboden was. Fred borg zijn hoofd in zijn handen, waarom moest dit hem nu zo vlak voor zijn pensionering overkomen? En wat een vreselijke dood voor die vrouw!

Niet veel later schoot hem de oplossing te binnen. Niemand behalve hijzelf had het voorval gezien, hij kón ook gewoon niets doen. De kans dat Schipper Harkema het ongeluk had gezien was uiterst klein. Bovendien lag de auto buiten de vaargeul, het kon daarom maanden of zelfs jaren duren voordat de auto gevonden werd. Fred schaamde zich voor zijn gedachten. Onfatsoenlijk en misdadig was het, maar het zou kunnen werken dacht hij beschaamd. Het werkte inderdaad. Fred overbrugde met bezwaard gevoel de periode tot zijn pensioen en liet de bijbehorende festiviteiten gelaten over zich komen. De mensen moesten eens weten...■

Een Kleine Wandeling met Jezus: Mijn Verhaal

Autobiofictie van Elvis Presley

Ik weet niet of jullie het weten, maar er is een moment in ieders leven waarop je jezelf de vraag stelt wie je werkelijk bent — los van de schijnwerpers, los van het applaus, los van het goud op je borst. Ik heb dat moment vele keren gekend. Eén daarvan zal ik nooit vergeten, en het begon met een lied dat misschien minder bekend is dan mijn hits, maar voor mij de wereld betekent: Just a Little Walk with Jesus.

Ik was nog een jongen van een jaar of zeventien, woonde in een armoedige woning in Memphis samen met mijn moeder Gladys en mijn vader Vernon. Op zondag gingen we naar de Assembly of God Church, en daar zong een kleine, gedreven gospelgroep dit nummer. Het was geen showstopper, het had geen wilde gitaarsolo's, geen zwaaiende heupen — maar het raakte me tot in het merg.

“I just want to have a little talk with Jesus

Tell Him all about my troubles...”

De woorden sneden dwars door het lawaai van mijn jonge, rusteloze hart. Ik begreep ineens dat muziek niet alleen gemaakt werd om mensen te laten dansen, maar om ze op te tillen uit waar ze zaten.

Die zondagavond, na de dienst, nam ik mijn oude gitaar, ging op de veranda zitten en probeerde het nummer na te spelen. Mijn moeder kwam naast me zitten, zoals ze altijd deed. Ze zei niets, maar haar hand op mijn schouder zei genoeg.

Toen ik jaren later, met Las Vegas aan mijn voeten en de wereld aan mijn lippen, optrad in een volgepakt International Hotel, voelde ik me ondanks het succes soms eenzaam. Mijn leven draaide om flitsende lichten, afspraken en mensen die vooral 'ja' zeiden. En toch... voordat ik het podium opstapte, vroeg ik aan God om even met me te wandelen. Zoals vroeger, op die veranda.

Soms, heel soms, als de zaal donker werd en alleen het licht van de spot op me viel, fluisterde ik het zachtjes voor mezelf:

“Now let us have a little talk with Jesus

Let us tell Him all about our troubles...”

Die momenten hielden me menselijk. Want Elvis Presley was een naam op een affiche, een glitterkostuum en een stem op de radio. Maar Elvis Aaron Presley — dat was de jongen die ooit een kleine wandeling met Jezus maakte, in een kerk vol hoopvolle stemmen in Memphis.

En nog steeds, als de sterren fonkelen en de nacht zingt, hoop ik dat Hij af en toe naast me loopt.

Noot: Just a Little Talk with Jesus is daadwerkelijk een van Elvis' favoriete gospelstukken geweest; hij nam het op en zong het vaak backstage met zijn entourage, de Memphis Mafia. Dit verhaal is een fictieve autobiografische inkleuring rondom die bekende liefde van Elvis voor gospelmuziek en de troost die hij erin vond.

Agenda

Donderdag	3 juli 2025	Zomeravondconcert in De Verbinding	19:30 uur
Donderdag	4 sep 2025	Brugge (België) St. Salvatorkathedraal Middagconcert Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven Matthijs Breukhoven, orgel	15:00 uur
Donderdag	4 sep 2025	Ieper (België) Menenpoort Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven zingt bij de Herdenkingsplechtigheid	20:00 uur
Vrijdag	5 sep 2025	Gent (België) St. Baafskathedraal Middagconcert Het Randstedelijk Mannenkoor olv. Arjan Breukhoven Matthijs Breukhoven, orgel	15:30 uur
Donderdag	18 dec 2025	Brielle Grote of St. Catharijnekkerk Kerstconcert mmv Het Randstedelijk Mannenkoor olv Arjan Breukhoven	20:00 uur

Wist U dat...?

Het mannenkoor repeteert op donderdagavond in De Verbinding, Eikenlaan 2, 3203 BK Spijkenisse. Er wordt gerepeteerd van 19:30 uur tot 21:45 uur.